

אהרן צייטלין

שבעה שירים

אל תלכי עימי

אני מעריי-רן,
אני מארוי-שיר,
הרועים באין-רואים צאן
חלומות בין חומות-עיר.

אני מדורשי האות,
מרודפים אחר הדמות:
אנתה נפשי ראות
פני אלהיה – נמות.

מילים שתיים

אבינו לארץ שלח שני בניו
ובגרנר באותיות אמיצות לו כתב:
טוב פי שלחת בניך הלום –
פה המקום.

אל תלכי עמי, הבת,
שטי לך, שטי מעלי;
אני מהולכי לקראת
האש אשר לאדני.

ויךדו הבנים וחרו אל גלות.
לא עמדה להם זכות.
אף שתי המלים של האיש, שנרצח
זמן-מה אחר כך,
מאירות באורת-התגלות
למן תרפ"א עד היום:
פה
המקום.

* השירים הכתובים בהברה
אשכנזית, מנוקדים בהתאם.

ישנוני

נמתח בי שיר
כמיתר מתוח
בעלותי
על שלחן נחות:
ישנוני, ישנוני
גם ישן,
והעלה
העלוני אלי
עולם-אמן.
רפדוני
בעבים ורוח
והשכיבוני
ואנוח
בשדה-נשמות
בחקל-תפוח — —
נמתח בי שיר
כמיתר מתוח.

מתוך: אבי

אני ידעתי איש משרש נביא.
היה זה אבי.

ראוהו בני-דורו בשוקים.
אמרו: אין-זאת כי שחקיו לא שחקים.
לא ידעו: דרך החזון
לכרך ביחד
השוק עם השחק
ולאחד
חקל תפוחין קדישין
עם תפוחים קפואים בחרף, סחר והודיה
עניה,
אשר נהמת נפשה ההרוסה
כמוה כבכי
שכינתא בגלותא.

נהי-נא לבני תמונה ולאנשי-הגלגולים,
 ונבוז לספוגי-בית, האומרים: צל וגג לי,
 רחקי הוד-החליפות ודבקי מאס-הגבולים –
 אפקים תורי, נפש, וסתרי-מרחק רגלי!

כשלגי שלהי-חרף ימסו – וכשבולולים!
 המבקשים, ללא מרגוע נגמא-נא את מעגלי –
 הימים, ואל יהי דבר, לא נוכל לנו סגלו
 בדרך לקראת גלוי, לקראת גיל-גאולים.

שאנו-נא, שר-נד, מארץ אל השניה!
 נעבר-נא ברפבות, גרד באניה,
 ולסערת-ים נספיתה, לכל צליל בחלפו נזין.

שח שטן לי

שח שטן לי לעת דוי:
 תרועתך היתה לשוא.
 והחזרתני: אימתי
 השטן, אם לא עכשו?

וענני: לך חכה
 שנות אלפים נוספות
 ואמרתני: קום חכה!
 רצוני להספות!

ולעג לי: לא תסוף.
 לא אכה בך. חיה
 בדמיון שוב ושוב.
 וחכה, חכה, חכה.

עד נרא בדרך פלא, בהבהיק רזי-רזין, –
 ואדמת הוד כל הוד, ממלכת גאון המחר,
 תבקע ערפלי-נד ונגלתה כמו שחר.

מתוך : האש והישע

אם זאת האדמה
מולדת סתם תהיה – מדוע את סתמה
לא יעזב בנה ולא יצא אל סתם
אחר, סתמה של תבל-חוץ גועשת?
אם ארץ סתם תוריש לו – מה נפשו יורשת?
בערץ קר שפק איך ללב יתם?
וי לבנה עת יום אחר ישאל:
עבודה – מה בצע? מלחמה –
למה ולשם מה?
ואם לא ישאל – הוא שבעתים יהיה אמלל...
מה צריך במדינה אם לא תשאף
אל מין-אדם חדש,
אל ממלכה-מקדש.
מתוך מרד בעולם מאמין בכזב
המנות? היא תחרב,
לא ישאר אריח על אריח
אם את עשו פקוף
יחקה יעקב
ולאדם כמות-שהוא לא יתקומם
בשם
אדמשיח, עמשיח.